

ΓΛΥΚΙΑ ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΑΕ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΤΟΥ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ
Ο ΕΚΑΤΟΝΤΑΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ
ΠΗΔΗΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ
ΚΑΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΗΚΕ

ΓΙΟΥΝΑΣ ΓΙΟΥΝΑΣΟΝ

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ: 5.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ

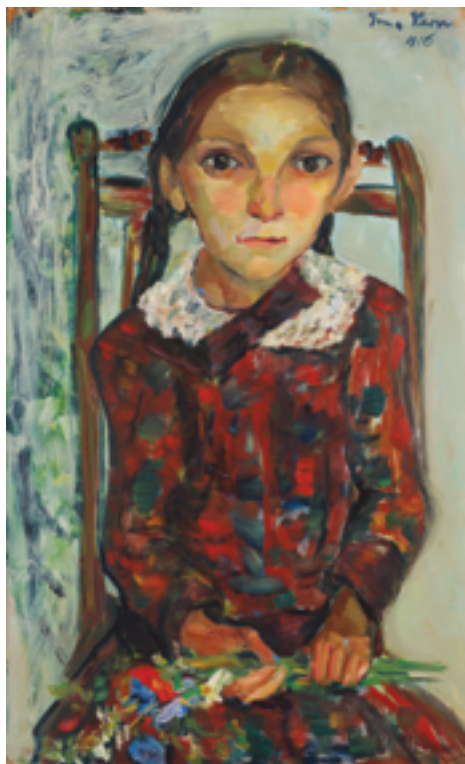

Ίωμα Στεργ (1894-1966),
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΚΟΥΒΑΛΑΝΕ
ΦΡΟΥΤΑ (1927),
Λάδι σε καμβά, 885 x 800 mm

Ίωμα Στεργ (1894-1966),
ΝΕΚΡΗ ΦΥΣΗ (1942),
Λάδι σε καμβά, 850 x 850 mm

Ίωμα Στεργ (1894-1966),
ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΠΑΙΔΙ (1916),
Λάδι σε ξύλο, 737 x 432 mm

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Γλυκιά Εκδίκηση ΑΕ**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Hämnden är ljun AB
Από τις Εκδόσεις Piratförlaget, Στοκχόλμη 2020
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jonas Jonasson
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξενοφών Παγκαλιάς
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Σεβαστιάδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Jonathan Pelham
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Σπυριδούλα Βονίτση

© Jonas Jonasson, 2020
Published by arrangement with partners in stories, Sweden
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2021

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2021, 5.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3930-3
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3931-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Publishers since 1979

Έδρα:	Head Office:
Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση	121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Βιβλιοπωλείο:	Bookstore:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα	13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550	Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΓΙΟΥΝΑΣ ΓΙΟΥΝΑΣΟΝ

ΓΛΥΚΙΑ
ΕΚΔΙΚΗΣΗ
ΑΕ

Μετάφραση από τα σουηδικά: Ξενοφών Παγκαλιάς

Ο πατριωτισμός είναι η αρετή του φαύλου.

Όσκαρ Ουάιλντ

Πες από μένα χαιρετίσματα στον Όσκαρ
ότι δεν πρέπει να σκέφτεται τόσο πολύ.

Θεία Κλάρα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Υπήρχε κάποτε στην Αυστροουγγαρία ένας καλλιτέχνης με μέτρια επιτυχία. Το όνομά του ήταν Αδόλφος και θα γινόταν γνωστός σε όλο τον κόσμο για άλλους λόγους.

Ο νεαρός Αδόλφος είχε την άποψη πως η πραγματική τέχνη απεικόνιζε την πραγματικότητα όπως ήταν, όπως την αντιλαμβάνεται το μάτι. Περίπου όπως σε μια φωτογραφία, αν και έγχρωμη. «Το αληθινό είναι και το όμορφο», είπε και με τούτο το τσιτάτο παρέθετε έναν Γάλλο που, κατά τα άλλα, δεν ήθελε ούτε να τον ξέρει.

Αργότερα, όταν είχαν περάσει τα χρόνια και ο Αδόλφος δεν ήταν πια τόσο νέος, φρόντισε να καούν βιβλία, τέχνη ακόμα και άνθρωποι στο όνομα της σωστής κοσμοθεωρίας. Αυτό οδήγησε στον έως τότε μεγαλύτερο πόλεμο στη γη. Ο Αδόλφος και τον έχασε και πέθανε.

Κι όλα αυτά ενώ η κοσμοθεωρία του έπεσε σε χειμέρια νάρκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Δεν είχε την παραμικρή ιδέα ποιος ήταν ο Αδόλφος και δεν είχε ακούσει ποτέ για την Αυστροουγγαρία. Δε χρειαζόταν να ξέρει. Ήταν σαμάνος σ' ένα απομακρυσμένο χωριό στην αφρικανική σαβάννα. Άφηνε πίσω του τόσο μικρά αποτυπώματα στην κόκκινη, σιδηρούχα γη, ώστε δεν υπάρχει κανένας να θυμάται το όνομά του.

Ήταν καλός στις θεραπείες, αλλά η φήμη για τις ικανότητές του έφτανε τόσο λίγο έξω από την κοιλάδα όπου ζούσε όσο έφταναν τα γεγονότα από τον κόσμο εκεί. Ζούσε λιτά. Πέθανε νωρίς. Παρά τις ικανότητές του, δεν μπόρεσε να θεραπεύσει τον εαυτό του όταν το είχε ανάγκη. Τον έκλαψε και τον αποζητούσε μια μικρή, αλλά πιστή ομάδα ασθενών.

Ο μεγαλύτερος γιος του παραήταν νέος για να αναλάβει τη δραστηριότητα του πατέρα του, αλλά έτσι λειτουργούσαν τα πράγματα, έτσι γινόταν ανά τους αιώνες, έτσι θα γινόταν και πάλι.

Ο διάδοχος είχε ακόμα πιο ασήμαντη φήμη απ' ό,τι ο πατέρας του· ήταν μόλις είκοσι ετών. Κληρονόμησε τη σχετική ικανότητα του πατέρα του, αλλά τίποτε από την προαότητά του. Το να μείνει ικανοποιημένος με τα λίγα για το υπόλοιπο της ζωής του δεν ήταν κάτι που του ταιρίαζε.

Η μεταμόρφωση σε κάτι άλλο άρχισε όταν ο νεαρός έχτισε μια καλύβα υποδοχής των ασθενών με ξεχωριστή αίθουσα ανα-

μονής. Συνεχίστηκε με κείνον να φοράει λευκή ρόμπα αντί για σουκά* και ολοκληρώθηκε με την αλλαγή και του ονόματος και του τίτλου του. Ο γιος του σαμάνου, του οποίου το όνομα κανέναν δε θυμόταν, άρχισε να αποκαλείται ντόκτορ Όλε Μπάτιαν. Το όνομα αυτό ανήκε στον μυθικό, στον μεγαλύτερο Μασάι απ' όλους, στον ηγέτη και οραματιστή. Το πρωτότυπο ήταν νεκρό προ πολλού, οπότε δε διαμαρτυρήθηκε από την αντίπερα όχθη όπου βρισκόταν.

Μαζί με όλα τα παλιά, κατήργησε και τον παλιό τιμοκατάλογο θεραπειών του μπαμπά του. Ο γιος έφτιαξε έναν δικό του, ο οποίος δικαίωσε τον μεγάλο πολεμιστή. Δεν ήταν αρκετό πια να έρχεται κανείς και να πληρώνει φέρνοντας μια σακούλα με φύλλα τσαγιού ή ένα κομμάτι παστό κρέας, όχι όταν ο ντόκτορ θα διέθετε χρόνο για να τον εξετάσει. Η θεραπεία απλούστερων ασθενειών στοίχιζε μία κότα, οι πιο πολύπλοκες μία κατσίκια. Για δύσκολες περιπτώσεις, ο ντόκτορ απαιτούσε μία αγελάδα. Αν δεν ήταν πολύ δύσκολο, ας πούμε· για τον ασθενή που πέθαινε, η θεραπεία ήταν δωρεάν.

Ο καιρός περνούσε. Οι σαμάνοι στα γειτονικά χωριά δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό κι έκλειναν τα ιατρεία τους, επειδή αυτοί αποκαλούνταν όπως έκαναν πάντα και επέμεναν πως ένας πραγματικός Μασάι δεν μπορεί να ντύνεται στα λευκά. Η φήμη του ντόκτορ Όλε Μπάτιαν αυξανόταν παράλληλα με το πελατολόγιό του. Οι περιφράξεις για τις αγελάδες και τις κατσίκες συνεχώς επεκτείνονταν. Η πελατεία που δοκίμαζε τα αφεψήματα ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ο Όλε έγινε τόσο ικανός όσο είχε αρχίσει να ισχυρίζεται.

Ο σαμάνος με το κλεμμένο όνομα ήταν πολύ εύπορος όταν γιόρτασε την άφιξη στη ζωή του πρώτου γιου του. Ο μικρός επέ-

* Παραδοσιακό ένδυμα των Μασάι. (Σ.τ.Μ.)

ζησε τα πρώτα δύσκολα παιδικά χρόνια και εκπαιδεύτηκε σύμφωνα με τις παραδόσεις στο επάγγελμα του πατέρα του. Ο Όλε Β΄ ήταν πολλά χρόνια μαζί με τον πατέρα του προτού αυτός αποβιώσει. Όταν ήρθε η ανέκκλητη μέρα, ο γιος κράτησε το κλεμμένο όνομα του πατέρα, αλλά κατήργησε τον τίτλο του ντόκτορ κι έκαψε τη λευκή ρόμπα, καθώς ασθενείς που είχαν έρθει από πολύ μακριά έλεγαν πως ο ντόκτορ, σε αντίθεση με τον σαμάνο, μπορούσε να έχει σχέση με τη μαγεία. Στον σαμάνο που αποκτούσε τη φήμη μάγου δεν υπολείπονταν και πολλές μέρες ακόμα στο επάγγελμα ή ακόμα πολλά ψωμιά στη ζωή.

Τον ντόκτορ Όλε Μπάτιαν ακολούθησε ο Όλε Μπάτιαν ο Πρεσβύτερος. Ο πρωτότοκος γιος του, ο οποίος μεγάλωσε και διαδέχτηκε τον πατέρα και τον παππού του, ήταν, με τη σειρά του, ο Όλε Μπάτιαν ο Νεότερος.

Και με αυτόν αρχίζει η παρούσα ιστορία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο Όλε Μπάτιαν ο Νεότερος κληρονόμησε όνομα, περιουσία, φήμη και ταλέντο από τον μπαμπά και τον παππού του. Σε κάποιο άλλο μέρος του κόσμου θα έλεγαν πως είχε γεννηθεί με ένα ασημένιο κουτάλι στο στόμα.*

Η εκπαίδευσή του έγινε με μεγάλη φροντίδα, δεν ακολούθησε την ίδια πορεία όπως οι συνομήλικοί του, αλλά κάνοντας μια παράκαμψη, εκπαιδεύτηκε στην τέχνη του πολέμου. Γι' αυτό, δεν ήταν μόνο σαμάνος, αλλά κι ένας αξιοσέβαστος Μασάι πολεμιστής. Κανένας δεν ήξερε περισσότερα για τις θεραπευτικές ιδιότητες των βοτάνων και των ριζών, ενώ ελάχιστοι μπορούσαν να αναμετρηθούν με τον Όλε όταν το θέμα σχετιζόταν με το δόρυ, το ρόπαλο και το μαχαίρι.

Η ιατρική του ειδικότητα ήταν η θεραπεία για τη μη απόκτηση περισσότερων παιδιών απ' όσα επιθυμούσε η οικογένεια. Δυστυχισμένες γυναίκες μετακινούνταν από το Μιγκόρι στη δύση προς το Μάτζι Μότο στην ανατολή, ταξίδι πολλών ημερών. Προκειμένου να βρει χρόνο για όλες αυτές τις γυναίκες, είχε ένα κριτήριο: καθεμιά να έχει γεννήσει τουλάχιστον πέντε παι-

* Παράφραση της ρήσης «Δε γεννιούνται όλοι με ένα ασημένιο κουτάλι στο στόμα», την οποία συναντάμε στον *Δον Κιχώτη*, του Μιγκέλ ντε Θερβάντες. (Σ.τ.Ε.)

διά, εκ των οποίων τα δύο θα ήταν αγόρια. Ο σαμάνος δεν αποκάλυπτε ποτέ τα σκευάσματά του, αλλά μπορούσε κανείς να γευτεί το πικρό αγγούρι, που ήταν ένα ενεργό συστατικό στο πηχτό υγρό το οποίο θα έπινε κάθε γυναίκα κατά την περίοδο της ωορρηξίας της. Αυτές που είχαν ευαίσθητους γευστικούς κάλυκες αντιλαμβάνονταν και στοιχεία ρίζας από ινδικό βαμβάκι.

Ο Όλε Μπάτιαν ήταν ο πιο πλούσιος απ' όλους, συμπεριλαμβανομένου του φυλάρχου Ολεμέεμι του Πολυταξιδεμένου. Εκτός από τις αγελάδες, είχε τρεις καλύβες και δύο συζύγους. Για τον φύλαρχο ίσχυε το αντίστροφο: είχε δύο καλύβες και τρεις συζύγους. Ο Όλε δεν κατάλαβε ποτέ πώς τα κατάφερε.

Παρεμπιπτόντως, ο Όλε ποτέ του δε γούσταρε τον φύλαρχο. Οι δυο τους ήταν συνομήλικοι και ήξεραν ήδη από παιδιά ποιους ρόλους θα αναλάμβαναν όταν μεγάλωναν.

«Ο μπαμπάς μου κυβερνάει τον δικό σου», μπορούσε να του πει ο Ολεμέεμι για να τον κουρντίσει.

Στην ουσία, βέβαια, είχε δίκιο ως προς αυτό, αλλά ο Όλε ο Νεότερος επιδείκνυε απροθυμία να ηττηθεί σε μια αντιδικία μαζί του. Η λύση ήταν να χτυπήσει στη μούρη τον μελλοντικό φύλαρχο με το ρόπαλο, κάτι που, με τη σειρά του, είχε ως αποτέλεσμα ο Όλε ο Πρεσβύτερος να ξυλοφορτώσει θορυβωδώς τον Όλε τον Νεότερο, ενώ παράλληλα ψιθύριζε επαινετικά λόγια στο αντί του αγοριού.

Εκείνο τον καιρό, φύλαρχος της κοιλάδας ήταν ο Κακένυα ο Ωρραίος. Αυτός ταλανιζόταν κρυφά από τη συνειδητοποίηση πως το προσωνύμιο που ακολουθούσε το όνομά του δεν ήταν μόνο αλήθεια, αλλά, επί της ουσίας, και το μόνο αξιοζήλευτο στοιχείο που διέθετε. Η ανησυχία του δε μειωνόταν από το γεγονός ότι ο γιος του, που μια μέρα θα κληρονομούσε το αξίωμα, φαινόταν να έχει όλα τα ελαττώματα του πατέρα του, αλλά όχι και την ομορφιά του. Τα χαρακτηριστικά του προσώπου του Ολεμέεμι του Νεότερου δεν τα ευνοούσε καθόλου η απώλεια δύο μπροστινών δοντιών, τα οποία του είχε σπάσει ο γιος του σαμάνου.

Ο Κακέννα ο Ωραίος δυσκολευόταν πολύ να πάρει αποφάσεις. Πότε πότε άφηνε τις συζύγους του να αποφασίζουν για λογαριασμό του, αλλά, δυστυχώς, το σύνολο των συζύγων του ήταν ζυγός αριθμός. Κάθε φορά που δε συμφωνούσαν σε κάτι (δηλαδή, σχεδόν πάντα), στεκόταν αυτός εκεί με την αποφασιστική ψήφο δίχως να ξέρει τι να την κάνει.

Όταν πια είχε γεράσει, και με τη στήριξη όλης της οικογένειας, ο Κακέννα κατάφερε να πετύχει κάτι για το οποίο ήταν περήφανος. Ο μεγαλύτερος γιος του θα έφευγε ταξίδι, πολύ πιο μακριά απ' ό,τι είχε πάει ποτέ κανείς. Κάνοντας αυτό το ταξίδι, θα γινόταν πολυταξιδεμένος και θα επέστρεφε στο σπίτι με τις εντυπώσεις που θα αποκόμιζε από τον έξω κόσμο. Οι γνώσεις που θα συγκέντρωνε θα του ήταν χρήσιμες όταν θα έφτανε η ώρα να αναλάβει τα ηνία. Ο Ολεμέελι δε θα γινόταν ποτέ τόσο ωραίος όσο ο πατέρας του, αλλά θα μπορούσε να γίνει ένας αποφασιστικός και ανοιχτόμυαλος φύλαρχος με προοπτική.

Αυτό ήταν το σκεπτικό.

Τα πράγματα, όμως, δεν έρχονται πάντα όπως τα σκέφτεται κανείς. Το πρώτο και τελευταίο μεγάλο ταξίδι, σύμφωνα με τις οδηγίες του μπαμπά του, θα ήταν στο Λοϊγιανγκαλάνι. Όχι μόνο επειδή ήταν πιο μακριά απ' ό,τι ήταν ποτέ δυνατόν, αλλά και επειδή φημολογούνταν ότι εκεί στον βορρά είχαν βρει έναν καινούργιο τρόπο να φιλτράρουν το θαλασσινό νερό. Θερμαινόμενη άμμος και βότανα πλούσια σε βιταμίνη C σε συνδυασμό με ρίζες νούφαρων ήταν γνωστές μέθοδοι από παλιά. Αλλά στο Λοϊγιανγκαλάνι είχαν βρει έναν τρόπο που ήταν και πιο εύκολος και πιο αποτελεσματικός.

«Πήγαινε εκεί, γιε μου», είπε ο Κακέννα ο Ωραίος. Μάθε όλα τα καινούργια πράγματα που θα συναντήσεις στον δρόμο σου. Μετά γύρνα σπίτι και ετοιμάσου. Νιώθω ότι δε μου απομένει ακόμα πολύς χρόνος».

«Μπαμπά...» αποκρίθηκε ο Ολεμέελι.

Δε βρήκε να πει κάτι άλλο. Σπάνια έβρισκε τις σωστές λέξεις. Ή τη σωστή σκέψη.

Το ταξίδι διήρκεσε μισή αιωνιότητα. Ή μία ολόκληρη εβδομάδα. Όταν έφτασε, ο Ολεμέελι ανακάλυψε ότι το Λοϊγιανγκαλάνι ήταν προηγμένο σε σχέση με πολλά πράγματα. Το νερό ήταν ένα από αυτά. Επιπλέον, όμως, είχαν εγκαταστήσει κι αυτό που λέγεται ηλεκτρική ενέργεια, και ο δήμαρχος, για να γράφει επιστολές, είχε ένα μηχάνημα αντί για μολύβι ή κιμωλία.

Το μόνο που ήθελε ο Ολεμέελι ήταν να επιστρέψει στο σπίτι, αλλά τα λόγια του μπαμπά αντηχούσαν μέσα του. Γι' αυτό, μελέτησε πιο επισταμένα και το ένα και το άλλο ήταν το λιγότερο που χρωστούσε στον πατέρα του. Δυστυχώς, δοκίμασε και τον ηλεκτρισμό σε τέτοια έκταση, που τον τίναξε και ήταν ανίσθητος για αρκετά λεπτά.

Όταν ξύπνησε, περίμενε λιγάκι να συνέλθει προτού έρθει η ώρα να δοκιμάσει τη γραφομηχανή. Αλλά ούτε εκεί τα κατάφερε καλύτερα· ο αριστερός του δείκτης κόλλησε ανάμεσα στο δέλτα και στο ρο. Ο Ολεμέελι φοβήθηκε τόσο πολύ, ώστε τράβηξε απότομα το χέρι του με τέτοια δύναμη, που έσπασε το δάχτυλό του σε δύο μεριές.

Ως εδώ και μη παρέκει! Έδωσε διαταγή στους βοηθούς του να ετοιμαστούν για το κουραστικό ταξίδι της επιστροφής. Ήξερε ήδη τι αναφορά θα έδινε στον πατέρα του. Το ηλεκτρικό μπορούσε να σε δαγκώσει αν έβαζες ένα καρφί σε μια τρύπα στον τοίχο, κι αυτό δεν ήταν καθόλου καλό. Αλλά το μηχάνημα που έγραφε ενείχε σοβαρό κίνδυνο να χάσει κανείς τη ζωή του.

Ο Κακένυα ο Ωρραίος σπάνια είχε δίκιο στις προφητείες του. Παρ' όλα αυτά, η υποψία ότι του απέμενε λίγος χρόνος ζωής στη γη αποδείχθηκε σωστή. Ο μερικώς χωρίς δόντια γιος ανέλαβε μετά τρόμου την ηγεσία.

Ο νέος φύλαρχος Ολεμέελι εισήγαγε τρία νέα διατάγματα την επομένη του θανάτου του πατέρα του.

Πρώτον: αυτό που λέγεται ηλεκτρισμός δε θα εγκατασταθεί ποτέ στην κοιλάδα που διαφεντεύει ο Ολεμέελι.

Δεύτερον: μηχανές που γράφουν δε θα περνούσαν ποτέ τα σύνορα της κοιλάδας.

Και τρίτον: το χωριό θα επένδυε σ' ένα εντελώς νέο σύστημα καθαρισμού του νερού.

Έτσι λοιπόν, αυτό που συνέβη ήταν ότι, στη διάρκεια των σχεδόν σαράντα χρόνων κατά τα οποία ήταν φύλαρχος στη μοναδική κοιλάδα της περιοχής Μασάι Μάρα, το ηλεκτρικό ρεύμα, οι γραφομηχανές και, κατ' επέκταση, οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές δεν υπήρχαν εκεί. Ήταν η κοιλάδα όπου δε ζούσε ούτε ένας από τους έξι δισεκατομμύρια χρήστες κινητής τηλεφωνίας της Γης.

Ο ίδιος αποκαλούσε τον εαυτό του Ολεμέελι ο Πολυταξιδεμένος. Ήταν το ίδιο απεχθής όσο και ο πατέρας του. Πίσω από την πλάτη του τον στόλιζαν με μια σειρά από όχι και τόσο κοσμητικά επίθετα. Το αγαπημένο του Όλε Μπάτιαν του Νεότερου ήταν το «φύλαρχος κουτσοδόντης».

Ο καθόλου δημοφιλής φύλαρχος και ο αναγνωρισμένα ικανός σαμάνος ήταν συνομήλικοι. Αυτό, όμως, δεν ήταν λόγος για να τα πηγαίνουν καλά μεταξύ τους. Αλλά επειδή ήταν και οι πιο σημαίνοντες άντρες του χωριού, δεν μπορούσαν να μαλώνουν συνεχώς, όπως έκαναν όταν ήταν παιδιά. Ο Όλε Μπάτιαν συμφώνησε πως πιο οπισθοδρομικός απ' όλους ήταν αυτός που έπαιρνε τις αποφάσεις. Ως αντάλλαγμα, ο Ολεμέελι ο Πολυταξιδεμένος προσποιούνταν ότι δεν άκουγε όταν ο σαμάνος επισήμαινε ποιους από τους δυο τους έχει τα περισσότερα δόντια στο στόμα του.

Ο φύλαρχος ήταν μια συνεχής, αλλά ανυπόφορη ανησυχία για τον Όλε Μπάτιαν. Ωστόσο, η μεγάλη θλίψη της ζωής του ήταν κάτι άλλο: είχε τέσσερα παιδιά με την πρώτη σύζυγό του κι άλ-

λα τέσσερα με τη δεύτερη – οχτώ κορίτσια, κανένα αγόρι. Ήδη μετά το τέταρτο κορίτσι, άρχισε να κάνει πειράματα με τα βότανα και τις ρίζες ώστε να βγει αγόρι το επόμενο παιδί. Αυτό, όμως, ήταν μια ιατρική πρόκληση δύσκολη. Συνέχιζαν να έρχονται κόρες, ώσπου δεν ερχόταν πλέον κανένα παιδί. Οι γυναίκες δε γεννούσαν πια, τα μείγματα του Όλε Μπάτιαν από πικρό αγγούρι και ινδικό βαμβάκι δεν έφεραν το παραμικρό αποτέλεσμα.

Έπειτα από πέντε γενιές σαμάνων, ο επόμενος στη σειρά θα ήταν κάποιος άλλος και όχι ένας Μπάτιαν – ή όπως κι αν ονομάζονταν πριν. Γυναίκες σαμάνοι δεν υπάρχουν στον κόσμο των Μασάι. Αυτό το άκουγες ήδη από το όνομα.

Για μεγάλο διάστημα, ο Όλε παρηγοριόταν, μιας και ο φύλαρχος δεν τα είχε καταφέρει καλύτερα στην παραγωγή παιδιών. Ο Ολεμέελι απέκτησε έξι κόρες, ενώ ο Όλε, με τη σειρά του, απέκτησε οχτώ.

Από την άλλη, όμως, ο φύλαρχος είχε ακόμα μία γυναίκα για να κάνει παιδιά. Προτού πάρουν τα χρόνια τη νεότερη σύζυγο, γέννησε έναν γιο και κληρονόμο του συζύγου της και φυλάρχου. Μεγάλη γιορτή στο χωριό! Ο περήφανος πατέρας ανήγγειλε ότι θα το γιόρταζαν όλη τη νύχτα. Έτσι κι έγινε. Όλοι διασκέδαζαν έως το πρωί, εκτός από τον σαμάνο, που είχε πονοκέφαλο και πήγε για ύπνο στο σπίτι του νωρίς.

Έχουν περάσει πολλά χρόνια τώρα. Πολύ περισσότερα απ' ό,τι θα μπορούσε να πιστέψει ο Όλε ότι του είχαν απομείνει. Παρ' όλα αυτά, δεν ήταν ακόμα έτοιμος για τον Μεγάλο Θεό. Είχε πράγματα να δώσει. Δεν ήξερε πόσος μεγάλος ήταν. Παρατήρησε ότι δεν ήταν τόσο επιδέξιος στο τόξο με το βέλος, δε σημάδευε το ίδιο καλά με το δόρυ, το ρόπαλο και το μαχαίρι. Ίσως μόνο με το ρόπαλο, αν το καλοσκεφτόταν. Ωστόσο, παρόμοια ο πρωταθλητής του χωριού.

Ούτε και η ευκνησία του είχε μειωθεί. Κινούνταν σχεδόν με την ίδια αυτοπεποίθηση όπως και παλιότερα. Αν και όχι με την

Ίδια θέληση. Είχε αρχίσει να γίνεται κάπως ράθυμος. Είχε πονόδοντο. Και θεραπεία για τον πονόδοντο. Η όρασή του ήταν λίγο πιο θολή απ' ό,τι στα νιάτα του, αλλά αυτό δεν το ένιωθε ως πρόβλημα. Ο Όλε είχε δει όλα όσα αξίζει να δει κανείς και βρήκε όλα όσα ήθελε.

Σε γενικές γραμμές, υπήρχαν ενδείξεις ότι είχε περάσει κάποια ηλικία και πήγαινε προς κάποια άλλη. Ή, εναλλακτικά, ο Όλε Μπάτιαν είχε πάθει κατάθλιψη. Όταν η θλίψη για τη μη απόκτηση γιου τον είχε αρπάξει στις δαγκάνες της, συνταγογράφησε για τον εαυτό του ένα μείγμα από βότανο του Αγίου Ιωάννη και ρίζα από τριαντάφυλλα με λάδι ηλίανθου. Αυτή συνήθως βοηθούσε.

Ή έκανε μια μακριά βόλτα στη σαβάνα. Ξεκινούσε το χάραμα για τη συνεχή αναζήτηση νέων ριζών και βοτάνων, ώστε να συμπληρώσει τα ιατρικά του σκευάσματα. Δούλευε προτού αρχίσει να καίει ο ήλιος. Χάραζε την πορεία του πολύ πριν από το χάραμα. Βρισκόταν διαρκώς σε επιφυλακή για ήχους από τα σχεδόν σιωπηλά λιοντάρια που έβγαιναν για κυνήγι.

Είχαν αρχίσει να μικραίνουν τα βήματά του; Μια φορά, ο Όλε είχε πάει τόσο μακριά, που είχε φτάσει στο Νανιούκι. Μια άλλη, ως τους πρόποδες του Κιλιμάντζαρο και ύστερα ως την πλαγιά του βουνού. Τώρα πια ήταν θαρρείς και το γειτονικό χωριό βρισκόταν πολύ μακριά. Δεν υπήρχε καμία ένδειξη πως ο Όλε Μπάτιαν ο Νεότερος μια μέρα, στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον, θα προκαλούσε σημαντική αναστάτωση στη Στοκχόλμη, στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Ο Μασάι που ήξερε τόσο πολλά για το πώς να αξιοποιήσει τις θεραπευτικές δυνάμεις της σαβάνας δεν ήξερε τίποτα ούτε για τη σουηδική πρωτεύουσα ούτε για την ήπειρο στην οποία αυτή ανήκε. Και για τον κόσμο δεν ήξερε τίποτα περισσότερο από το ότι κάποια φορά τον δημιούργησε ο Εν-Κάι, Ο Ύψιστος Θεός, αυτός που κατοικούσε στο όρος Κιρινιάγκα. Ο Όλε Μπάτιαν θεωρούσε τον εαυτό του χριστιανό, αλλά υπήρχαν και αλήθειες τις οποίες ούτε η Αγία

Γραφή δεν μπορούσε να αλλάξει. Σ' αυτές ανήκε και η ιστορία της δημιουργίας.

«Ωραία», είπε στον εαυτό του.

Το έκανε πότε πότε. Αυτό σήμαινε ότι θα δούλευε λίγο ακόμα. Με καλή διάθεση, τηρουμένων των αναλογιών.

Ο Βίκτορ Αλντερχέιμ έχει να λογοδοτήσει για πολλά. Δε φτάνει που εξαπάτησε τη Γένι, τη νεαρή πρώην σύζυγό του, και της βούτηξε την γκαλερί που είχε κληρονομήσει, άφησε και τον γιο του, τον Κέβιν, να πεθάνει καταμεσής της σαβάνας στην Κένυα.

Ούτε που περνάει από το μυαλό του Βίκτορ πως μπορεί τον Κέβιν να τον έσωσε και να τον μεγάλωσε σαν παιδί του ένας σαμάνος Μασάι. Και σίγουρα δεν έχει διανοηθεί καν ότι ο Κέβιν, όταν καλείται να περάσει τα τελετουργικά των πολεμιστών Μασάι, φεύγει τρέχοντας για Στοκχόλμη.

Εκεί θα συναντηθεί τυχαία με τη Γένι. Φυσικά, οι δυο τους έχουν πολλά να πουν, καθώς τους ενώνει η επιθυμία τους να εκδικηθούν τον Βίκτορ. Και πόσο βολικό: οι δρόμοι τους διασταυρώνονται με έναν άντρα που προσφέρει υπηρεσίες εκδίκησης και ο οποίος έχει μια ιδιοφυή ιδέα, που περιλαμβάνει το υπόγειο του Βίκτορ, μια κασίκα, μερικά αντίγραφα πινάκων, τέσσερα μεγάλα κουτιά με σεξουαλικά παιχνίδια και ένα κιλό αλεύρι...

Ο αγαπημένος συγγραφέας του διεθνούς μπεστ σέλερ Ο ΕΚΑΤΟΝΤΑΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΠΗΔΗΞΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΚΑΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΗΚΕ επιστρέφει με μια απολαυστική περιπέτεια, όπου τα βάζει με τη σύγχρονη υποκρισία και απληστία, δίνοντάς μας να καταλάβουμε τι έχει στ' αλήθεια σημασία στη ζωή.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 25126

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ